

Bu Devrimin Mümkmün Olduğu Nadir Bir Zamandır - Niçin Böyle ve Bu Nadir Fırsattan Nasıl Yararlanmak Gerek?

18.08.2021 • Bob Avakian'ın Yazıları • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Bob Avakian'ın aşağıdaki açıklaması 13 Temmuz 2021 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır. Yazıda geçen referans dosyaların hepsi localhost/yenikomunizm/ web sitesinde önceden Türkçe çevirisi yapılmış şekilde mevcuttur ve dosya içinde link olarak belirtilmiştir. Bu dosyaların da ayrıca derinlikli bir şekilde incelenmesini konunun önemi açısından okurlarımıza tavsiye ederiz.

Kaynak için: [THIS IS A RARE TIME WHEN REVOLUTION BECOMES POSSIBLE— WHY THAT IS SO, AND HOW TO SEIZE ON THIS RARE OPPORTUNITY \(revcom.us\)](#)

Yeni Komünizm'in Yazarı Devrimci Önder Bob Avakian'dan:

Bu Devrimin Mümkmün Olduğu Nadir Bir Zamandır - Niçin Böyle ve Bu Nadir Fırsattan Nasıl Yararlanmak Gerek?

Pek çok kişi devrimci komünistlerin oldukça önemli olan **Gerçek Bir Devrim İçin Şimdi Örgütlenmeye Yönelik Bir Deklarasyon, Bir Çağrı** metnini gördü, bu döküman revcom.us web sitesinde mevcuttur, ayrıca devrime dair görüşlerin yayılması ve insanları bu devrime örgütlenmenin bir parçası olarak gönderimi yapılmakta, muhitlerde ve bu ülkenin pek çok yerinde dağıtımı yapılmaktadır. Çok daha fazla insanın bu “Deklarasyon ve Çağrı”yı alması, bununla derinlikli bir şekilde etkileşime geçmesi gerekiyor. Burada, bununla ilgili bazı büyük meselelerden bahsedeceğim.

İLK OLARAK BAZI TEMEL GERÇEKLER

1. Bir sistem altında yaşıyoruz, bu kapitalizm-emperyalizm sistemidir (kapitalizm ekonomik ve politik bir sömürü ve baskı sistemidir, emperyalizm bu sistemin dünya çapındaki doğasına atıfta bulunur).

Bu sistem, dünyanın her yerindeki halklar için muazzam acılara neden oluyor ve insanlığın varlığı için büyüyen bir tehdit oluşturuyor.

Bu sistem, kapitalist şirketlerin, bankaların ve büyük miktarlardaki parayı kontrol eden diğer finans kurumlarının egemen olduğu ve bunların tümünün insanları, devasa rakamlarda çocuklar da dahil olmak üzere burada ve dünya çapında milyarlarca insanı sömürmesine dayalı bir sistemdir.

Bu kapitalistler birbirleriyle kıyasıya bir rekabet içindedirler. Bu durum, insanları daha da acımasız bir şekilde sömürmek için dünyanın her yerine, özellikle de yoksul ülkelere nüfuz etmelerine neden olmaktadır ve birçok insanı düzenli (“resmi”) ekonomi içinde hiçbir şekilde çalışamayacak durumda bırakmaktadır.

Bu sistemde beyaz üstünlüğü ve erkek üstünlüğü yerleşik durumdadır. Bu sistem sürekli olarak, kendi ülkelerinde artan sayıda insan için yaşamın son derece umutsuz ve genellikle son derece tehlikeli hale geldiği durumlara neden olmaktadır. İnsanları köklerinden koparmaya, ülkeler ve kıtalar arasında göç etmeye zorlar, ve daha sonra da sığınma veya dayanılmaz koşullardan kurtulma taleplerinde onlara suçlu muamelesi yapar.

Bu sistem savaşımlara yol açar. Bunlar ulusları ve halkları fethetmek için yapılan savaşlardır, dünyanın kilit bölgelerinin kontrolü için yapılan savaşlardır ve hatta dünyanın en güçlü zaliminin kim olacağını belirlemek için kapitalist-emperyalist ülkeler arasındaki (böyle bir savaştan sonra bu dünyadan geriye eğer bir şey kalırsa) potansiyel nükleer silahlı savaşlardır.

Bu sistem küresel çevreyi hızla yok etmektedir.

Bütün bunlar gerçektir ve hiç kimse bu gerçeklikten kaçamaz. Ya onu olumlu yönde kökten değiştiririz ya da her şey çok olumsuz bir şekilde değişecektir.

2. Bu sistem “daha iyi” bir sistem olacak şekilde reforme edilemez - yıkılması gerekir.

Kapitalizm sistemi, halk kitlelerini sömürmeden, insanlığın büyük çoğunluğu için hayatı perişan etmeksizin var olamazken, aynı zamanda insanlığın geleceğini giderek daha fazla tehdit etmektedir. (Bunun böyle olmasının temel nedenlerini **Metalar, Kapitalizm ve Bu Sistemin Korkunç Sonuçları** yazımda inceledim, revcom.us web sitesinde yer almaktadır.

Siyasi yönetim sistemi olarak bu ülkede var olan “demokrasi”, bu sistem ve onu yönetenler açısından bir demokrasidir ve her zaman da öyle olmuştur. Bu kapitalist “demokrasi”, bu ülkede gerçekten hüküm süren şey için yani kapitalist sınıfın diktatörlüğü için, kendi siyasi iktidarlari ve polisin özellikle Siyahi, Melez ve Yerli halkı defalarca katletmesi gibi resmi (sözde “meşru”) güç ve şiddet üzerindeki egemenlikleri için bir örtü ve bir araçtır.

Kapitalistler, bu ülkedeki seçim sistemini ve diğer tüm egemen kurumları kontrol etmektedir. Bu sistem altında Demokratlar veya Cumhuriyetçiler için oy vermek, bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin temsilcileri olan egemen sınıf partilerine, insanlık açısından korkunç maliyete ve hatta bunun insanlığın varlığına yönelik gerçek tehdidine rağmen bu sistemi devam ettirmeye kararlı olanlara oy vermektir.

Bu politikacılar her ne vaat ederlerse etsinler -ve bu sistemde insanlar her şeyi daha “adil” veya “eşit” hale getirmek için hangi planları yapmaya çalışırlarsa çalışsınlar- bunların hiçbirisi, bu sistemin temel doğasını ve doğası gereği işleyişini değiştiremez.

Bu sistemde yerleşik olan sömürü ve baskı ilişkileri; kongre-başkanlık, mahkemeler, özellikle de polis ve ordu gibi resmi iktidar ve şiddet kurumları aracılığıyla uygulanmaktadır.

Yalnızca bir devrim -bu resmi şiddet ve iktidar kurumlarını nihai olarak yenilgiye uğratmak, dağıtmak, sömürü ve baskıyı ortadan kaldırma hedefiyle kökten farklı bir ekonomik ve politik sistem meydana getirmek için yapılacak gerçek bir devrim- ancak böyle bir devrim, tüm bunlarla gerçekten halk kitlelerinin ve tüm insanlığın çıkarına olacak şekilde başa çıkabilir.

Yazmış olduğum **Kuzey Amerika’da Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa**’da bu kökten farklı ve daha iyi bir toplum için kapsamlı bir vizyon ve somut bir plan yer almaktadır. Bu, iktidarın ele geçirilmesinden sonra ne yapılacağına ve toplumu tamamen farklı, özgürleştirici bir temel üzerinde nasıl yeniden örgütleyeceğine dair gerçek bir plandır.)

NİÇİN BÖYLESİ GÜÇLÜ BİR ÜLKEDE BİLE DEVRİMİN MÜMKÜN OLDUĞU ENDER ZAMANLARDAN BİRİ?

1. Böylesi güçlü bir ülkede bile, **üç ana faktör** meydana getirildiğinde bir devrim mümkündür:
 - a)** Toplumda ve hükümette o kadar derin, “olağan gidişatı” o kadar bozan bir kriz olmalı ki, bizleri bu kadar uzun bir süredir yönetenler artık insanların kabul etmeye şartlandıkları “normal” şekillerde bunu yapamaz duruma gelmelidir.
 - b)** Milyonlardan oluşan devrimci bir halk, bu sisteme “bağlılıkları” kırılmış, bu sistemin şiddetle bastırılmasından duydukları korkudan kopmuş, daha adil bir toplum için savaşıma kararlılığı olan bir devrimci halkın varlığı.
 - c)** Örgütlü bir devrimci güç. Sürekli artan sayıda insandan, en çok ezilenlerden ve aynı zamanda toplumun diğer birçok kesiminden oluşacak devrimi inşa edecek ve daha sonra da devrimi gerçekleştirmek için en bilimsel yaklaşımı temel alacak, sistematik olarak bunu uygulamak için çalışacak ve acilen ihtiyaç duyulan radikal değişimi gerçekleştirmeye yönlendirmek için halk kitleleri tarafından giderek daha fazla aranacak bir güç.
2. Devrim için bu faktörlerin şu anda mevcut olmadığı açıktır, ancak bu durum, devrim için bu faktörlerin hayata geçirilebileceği nadir zamanlardan biridir.

Bunun doğru olmasının temel bir nedeni, şu anda ülkenin yönetici sınıfı içinde ve bir bütün olarak ülkede çok büyük bölünmeler olmasıdır, ve bundan daha fazlası vardır:

Yönetici güçler arasındaki ve daha geniş çaplı olarak toplumdaki bu bölünmeler, yaklaşık 150 yıldır var olan ve her şeyi bir arada tutan çerçeve içinde çözülemez. Köleliğin kaldırılmasına yol

açan İç Savaş'ın sona ermesinden kısa bir süre sonra, uzun zamandır kapitalist yönetimin (diktatörlüğün) "normal" aracı olan kapitalist "demokrasi" temelinde çözülemezler.

Bunca zamandır var olan çerçevenin yerini kökten farklı bir şey alacaktır. "Deklarasyon ve Çağrı" metninin keskin bir şekilde işaret ettiği gibi:

"Toplumdaki kriz ve derin bölünmeler artık ancak şu veya bu türden radikal yollarla çözülebildiği için durum böyledir. Ya radikal bir şekilde gerici, ölümcül derecede baskıcı ve yıkıcı araçlar ya da radikal bir şekilde özgürleştirici devrimci araçlarla sorunlar çözülecektir."

3. İşlerin bu noktaya gelmesinin temel nedenleri şunlardır.

"Herkes için özgürlük ve adalet ile demokrasi" acımasız bir yalan olsa da, bu yalan bu ülkenin yöneticilerinin bu sistem altında işleri bir arada tutması açısından, ve özellikle de bu sistem altında ezilen halkları bu sistemi daha adil hale getirmenin imkânına inandırmak açısından çok önemli olmuştur. Bu nedenle, her iki yönetici sınıf partisi de, uzunca bir süre boyunca bu ülkeyi yönetmek için aynı çerçeve içinde çalışmayı, seçimlerin sonuçlarını ve aynı sistemin Demokrat ya da Cumhuriyetçi farklı temsilcileri arasında "güçlerin barışçıl aktarımını" sağlamayı genel olarak kabul etmişlerdir.

Bu ülkede ve bir bütün olarak dünyada değişen koşullarla birlikte, 2. Dünya Savaşı'nın sona ermesinden bu yana (75 yıl önce), egemen sınıf için "düzen ve istikrarı" sürdürmek için beyaz üstünlüğüne, erkek egemenliğine ve diğer bazı baskıcı ilişkilere karşı mücadeleye belirli tavizler vermek, aynı zamanda bunların hepsinin "daha mükemmel bir birlik yaratmanın" ve "her zaman var olan büyük demokrasiyi daha da mükemmelleştirmenin" bir parçası olduğunda ısrar etme durumu gerekli olmuştur. Bu aynı zamanda, bu ülkenin yöneticilerinin, dünyada egemen güç olarak kalması gerektiğini söyledikleri "özgür dünyanın lideri" olarak tanıtmaya devam etmeleri için de gerekliydi. Oysa gerçekte en baskıcı ve yıkıcı olan, halk kitlelerini ve dünyayı yağmalayan bir güçtür.

Ancak egemen kapitalist sınıfın Cumhuriyetçi Parti tarafından temsil edilen bir kesimi, baskıya karşı mücadeleye verilen bu kısmi tavizlere bile baştan beri direnmişti ve bu değişikliklerin artık çok ileri gittiğine, bu ülkeyi bir arada tutan ve dünyaya hakim olmasını sağlayan şeyleri yok

etmekle tehdit ettiğine ikna olmuştu. Cumhuriyetçiler -açık ve saldırgan beyaz üstünlüğüne, erkek üstünlüğüne ve diğer baskıcı ilişkilere dayanan- faşist bir parti haline geldiler. Yalnızca kendilerinin yönetmeyi hak ettiğine inanan, iktidarı elinde tutmak için seçimleri manipüle etmeye, oyları bastırmaya çalışan, kazanamadığı seçimlerin sonucunu kabul etmeyi reddeden, “hukukun üstünlüğünü” yıkmaya ve bozmaya, insan haklarını çiğnemeye, yalnızca halk kitlelerine karşı değil, aynı zamanda egemen sınıftaki rakiplerine karşı da şiddet kullanmaya hazır, gizlenmemiş bir kapitalist diktatörlüğü benimsemeye kararlı bir parti.

Bu Cumhuriyetçiler, beyaz üstünlüğünün, erkek egemenliğinin ve diğer baskıcı ilişkilerin (aynı zamanda çevrenin kontrolsüz yağmalanmasının) sıkı bir şekilde desteklenmesi ve uygulanması gerektiğine yoğun, irrasyonel bir tutkuyla inanan önemli bir kitleyi harekete geçirdiler. Hak ettikleri (veya “tanrı tarafından takdir edilmiş”) konumlarına yönelik gördükleri tehdide ve ısrarlarına yanıt olarak, çılgınca bir Hıristiyan köktenciliği ile birlikte, her türlü kaçık komplo teorilerini kucaklayan, baskıya karşı mücadeleye daha fazla taviz vermenin “Amerika’yı büyük yapan” şeyi yok edeceğine dair ısrarlarıyla kısır bir deliliğe sürüklendiler.

Bu bölünmeler, ordu da dahil olmak üzere, bu ülkenin başlıca kurumlarında zaten derinden kök salmış durumdadır ve toplumda ve egemen sınıflar içinde işler keskinleşmeye devam ettikçe, bunlar giderek daha da keskinleşecek ve açığa çıkacaktır.

Bu derin bölünmelerin, bu yoğunlaşan çatışmaların üstesinden gelinemez. Ülkenin şimdiye kadar az ya da çok birleşik bir kapitalist sınıfın egemenliği altında bir arada tutulduğu koşullar ve biçimler açısından bütün bunlar “tekrar bir araya getirilemez”.

4. Cumhuriyetçiler bu çatışmada Demokratlara göre bazı önemli avantajlara sahiptir.

Demokratlar “kurallara göre oynamaya” ve “demokratik” kapitalist diktatörlüğün “normlarına güvenmeye” kararlıdırlar. Cumhuriyetçiler ise bu normları yıkmak ve açık, gizlenmemiş bir kapitalist diktatörlük aracılığıyla yönetmek için harekete geçiyorlar.

Bu ülkenin kendine özgü doğası -soykırım, kölelik, devam eden beyaz üstünlüğü tarihi, eski Konfederasyonun güney eyaletlerine ve önemli kırsal nüfusa sahip diğer eyaletlere orantısız güç (nüfuslarının temsil ettiğinden daha büyük güç) sağlayan tekrarlanan “uzlaşmalar” ile

“muhafazakar eğilimli” insanların varlığı- bütün bunlar da faşist Cumhuriyetçilerin sahip oldukları bir başka avantajdır.

Eğer bu savaş bu sistemin şartlarına göre devam ederse, yalnızca genel olarak korkunç sonuçlar doğurmakla kalmayacak, aynı zamanda Cumhuriyetçi faşistler için bir zafere yol açabilecek ve bu da bir bütün olarak insanlık için yaklaşan felaketi hazırlayacak ve hızlandıracaktır.

Ancak işler bu sistemin şartlarına bağlı kalmak zorunda değildir ve bağlı kalmamalıdır.

DEVİRİM YAPMAK İÇİN BU NADİR FIRSATTAN YARARLANMAK İÇİN NE YAPILMALIDIR?

1) *Gerçek Bir Devrim İçin Şimdi Örgütlenmeye Yönelik Bir Deklarasyon, Bir Çağrı* metninde belirtildiği üzere, bu devrimin potansiyelini, bu ülkede ve dünyanın dört bir yanındaki ülkelerde, kurumsallaşmış ırkçılığa ve polis terörüne karşı kitlesel ayaklanmalarda ve birçok ülkede kadınların ezilmesine ve aşağılanmasına karşı meydan okumalarda gördük.

Ancak bu devrim potansiyeli, halk kitlelerinin devrime olan acil ihtiyaçtan ve devrimin gerçek olasılığından haberdar olmalarını sağlamak için gerekli çalışmaları ve mücadeleyi yürüterek ve onları bu devrim için bilinçli ve kararlı bir güç olarak örgütleyerek *gerçek bir devrimin gerçekliğine dönüştürülmelidir.*

2. Devrim yapma nadir fırsatını yakalamak için, karşı karşıya olduğumuz durumun gerçekte olduğu haliyle kabul edilmesi gerekir: İnsanların başlarını kaldırması ve görüşlerini genişletmesi, hemen etraflarındakilerin ötesine bakmaları, yanılsamalardan ve sahte “çözümlerden” kurtulmaları, temel bir anlayış elde etmek için yeni komünizmin bilimsel yöntemini benimsemeleri, gerçekte neler olup bittiğine dair kavrayışlarını derinleştirmeye devam etmeleri, tüm bunlardaki en büyük risklerin neler olduğunu ve tüm bunların içinde radikal değişim için yalnızca çok olumsuz değil, aynı zamanda var olan çok olumlu olasılıkların neler olduğunu kavramaları gerekmektedir.

Bu durum bilhassa devrimci komünistlerle bir araya gelmek, *Gerçek Bir Devrim İçin Şimdi Örgütlenmeye Yönelik Bir Deklarasyon, Bir Çağrı* metniyle ciddi şekilde ilgilenmek ve bu devrimin neyle ilgili olduğuna ilgi duyan artan sayıda insan anlamına geliyor.

3. Egemen güçler arasındaki ve toplumun genelinde derinleşen ve keskinleşen çatışmalarla birlikte bu nadir durum, bu sistemin halk kitleleri üzerindeki hakimiyetini kırmak için daha güçlü bir temel ve daha büyük açılımlar sağlar.

Şunu derinlemesine anlamak son derece önemlidir:

Bu durum geliştikçe ve egemen sınıf giderek eski şekilde yönetemez hale geldikçe, toplum ve toplumun farklı kesimlerinden halk kitleleri için günlük yaşam, toplumda işlerin “normal” seyrinin sık sık “bozulması” ile giderek daha da huzursuz ve kaotik hale gelebilir.

Ve toplumun “normal seyri” şeyleri bir arada tutmakta başarısız oldukça -toplum giderek parçalandıkça- bu durum insanların “işlerin her zaman olduğu gibi” olmasının aslında tek yol olduğu şeklindeki inançlarını da sarsabilir. İnsanları sorgulamaya daha açık hale getirebilir, işlerin nasıl olduğu ve bu şekilde kalmaları gerekip gerekmediği noktasında gerçek anlamda insanları sorgulamak durumunda bırakabilir. Ve eğer devrimci güçler, neler olup bittiğine ve neden olduğuna dair daha derin gerçekliğe ışık tutarak, aslında bu şekilde yaşamamanın bir alternatifi OLDUĞUNU ortaya koyarak halk içinde açığa çıkarlarsa bunun gerçekleşmesi daha olasıdır.

“Deklarasyon ve Çağrı”, egemen güçler (ve bir bütün olarak toplum) içindeki bölünmelerin ve çatışmaların var olduğu çok önemli bir noktaya işaret etmektedir.

“Bu bölünmeler ve çatışmalar, bu sistemin kamuflajında büyük delikler açtı, gerçek doğasını ve bunun “dünyanın en büyük ülkesi”, “özgürlüğün parlayan ışığı” ve “özgür dünyanın lideri olduğu” yalanını daha da ortaya çıkardı.”

Devrime duyulan derin ihtiyacı -ve böylesi bir zamanda gerçekten devrim yapmak için nadir olan bu mümkünlüğü- tanıyan herkesin, gittikçe daha fazla insanı kazanmak için yorulmak

bilmeden zaman zaman şiddetli bir mücadele verme, bu sistemin sınırlayıcı ve alçaltıcı koşullarından radikal bir kopuş gerçekleştirme ve “Deklarasyon ve Çağrı” metninde ileri sürülen devrimci yönelimi ve motivasyonu benimseyerek eyleme geçme sorumluluğu vardır.

Bu sistem yaşamaya değer bir dünya için her türlü umudu daha da kararlı bir şekilde yok etmek için hareket ederken, “kendi şeridinizde kalmak” ve “kendi başına gitmek” yerine, insanların daha büyük resme bakmaları, insanlık ve çok daha iyi bir dünya olasılığı için daha büyük çıkarlara odaklanmaları ve bunu gerçeğe dönüştürmek için hareket etmeleri gerekiyor.

İşlerin yolunda gitmesi için mazeretler bulmak, devrimden ayrı durmak (hatta kötü sözler söylemek) yerine, insanların bu devrime katılmaları ve çok daha iyi bir şeyi var etmenin parçası olmak için nadir bulunan fırsatı çöpe atmamaları gerekiyor.

Bireysel hüsrana eylemleriyle saldırmak veya başarılı olma şansı olmayan küçük-izole güçlerle bu sistemi ele geçirme girişimleri yerine, insanların öfkelerini ve adaletsizliğe duydukları nefreti, bunu başarabilecek, bu sistemi yenmek ve gerçek bir devrim yapmak için gerçek bir şansa sahip olacak milyonların oluşturacağı bir hareket şeklinde inşa etmeye dökmeleri gerekiyor.

Birbirleriyle savaşmak ve öldürmek yerine, insanların şimdi yapması gereken şey, birbirlerini savunmaları, her türlü haksız şiddete karşı çıkmak, kimseye saldırıda bulunmamak, fakat aynı zamanda polisin veya “sivil” faşist haydutların halkı haksız yere taciz etmesine ve katletmesine de izin vermemek için birleşmektir. Ve insanların bunu, devrim için bir güç oluşturmanın parçası olarak yapması gerekiyor.

İnsanların birbirine sövüp sayması ve “kimlikler” ile bölünmesi yerine, toplumun her kesiminden, zulme ve adaletsizliğe karşı birlik olabilecek herkesi bu zulmün ve adaletsizliğin kaynağı olan bu sisteme karşı birleştirme amacıyla çalışmalıdır.

Demokrat eşeğinin kuyruğuna takılmak yerine -bu sistemin “normal prosedürlerine” güvenerek ve her geçen gün derinleşen “bölünmeleri iyileştirmeye” mahkûm çabalara dayanarak, bu korkunç sistemi devam ettirme ve büyüyen faşist tehlikeyle başa çıkma girişimleri yerine- insanların acilen ihtiyaç duyulan devrim için çalışması ve bunun bir parçası olarak faşist tehlikeyle baş etmesi gerekiyor.

İşte “Deklarasyon ve Çağrı” metninden çok önemli bir nokta daha:

Bugünlerde bir başka iç savaş hakkında, özellikle de hükümette ve daha geniş olarak toplumda bulunan faşistlerin, Siyahiler ve diğer beyaz olmayanlar da dahil olmak üzere nefret ettiklerini tek taraflı olarak katledebilecekleri, “yasadışı göçmenler”, “küstah kadınlar”, “geleneksel” cinsel ve toplumsal cinsiyet ilişkilerine ve “normlara” uymayanları katledebileceklerine dair konuşmalar yapılıyor. Bu durumun kökten değişmesi için, bu faşistleri yenmeye ve bu faşistleri yetiştiren bütün bu sistemden ve sürekli olarak işlenen diğer dehşetlerden kurtulmanın bir parçası olarak bunu gerçekleştirmeye kitleleri hazırlamak gerekiyor.

*İhtiyacımız olan şey, “**devrim için yeniden kutuplaştırmadır**”. Gerçek devrim için çalışmak ve daha fazla insanı kazanmak için örgütlenerek ilk önce binler ve daha sonra milyonlarca insandan oluşan aktif ve giderek daha güçlü bir kuvvet haline gelmek gerekiyor. Devrim için mücadele edilecek “zemini” radikal bir şekilde değiştirmek gerekiyor.*

4. Yeni komünizmle birlikte geliştirilen bilimsel temellere ve bilimsel temelli stratejik devrim yaklaşımına göre hareket ederek, örgütlü güçleri oluşturmak, mümkün olan en iyi koşulları yaratmak ve sonra da çok acil ihtiyaç duyulan devrimi gerçekleştirmek için yorulmadan çalışmalıyız.

Gerçek Bir Devrim İçin Şimdi Örgütlenmeye Yönelik Bir Deklarasyon, Bir Çağrı metninde belirtildiği üzere:

İnsanları bu devrim için örgütlemek, sadece baskı ve adaletsizliğe karşı protestoların ve isyanların olduğu yerlerde değil, toplumun her yerinde insanları bir araya getirmeyi (gerçek hayatta ve online ortamda) ve devrim hakkındaki sözleri yaymayı, neden gerçek bir devrimin gerekli olduğunu, böyle bir devrimin neyi içerdiği ve bunun nasıl bir toplumu hedeflediğini aktarmak ve mücadele etmek anlamına gelir. Bu durum, devrime yeni başlayan insanların devrimi örgütleyebilmelerini ve aynısını yapmak için gittikçe daha fazla insanı sürece dahil etmelerini sağlayacaktır.

Ve,

Bu temelde ve giderek daha kuvvetli bir güç olarak birlikte hareket eden devrimin artan safları aracılığıyla, yapılması gerekenleri yapacak pozisyonda olmak için gerekli sayıları sağlamak, örgütlemek ve gerekli gücü oluşturmak mümkün olacaktır.

Devrimci güçler sayıca ve örgütlü güç olarak büyüdükçe, devrim için iktidara karşı savaşın halkı dönüştürdükçe daha fazla sayıda insanı saflarına çekebilecek ve toplumun farklı kesimlerinden daha fazla insanı kazanarak toplumdaki şeylerin koşullarını daha olumlu bir şekilde değiştirerek toplumu bir bütün olarak giderek daha fazla etkileyebileceklerdir. Bu durum, bu sistemin gerçek doğasını ve yönetici sınıf içindeki bölünmelerle gerçekte nelerin ilişkili olduğunu ortaya çıkarmak için, ayrıca her yerdeki ezilen ve adaleti seven halk kitlelerinin çıkarlarının tüm bu sisteme doğrudan ve temelden karşıtlık içinde olduğunu açıklığa kavuşturmak açısından çok daha elverişli zeminler sağlayacaktır.

Devrimci güçler, artan güçlerinin de etkisiyle, derinden bölünmüş olan egemen güçler açısından örgütlü şiddet kurumlarına güvenmenin, halkın haklı yükselişini ve ayaklanmaları bastırmalarının giderek zorlaşacağı, atacakları her adımın insanların devrim saflarına daha fazla katılmalarıyla birlikte halk arasında daha fazla öfkeye yol açacağı ve egemen kurumların iç bölünmeler tarafından daha da parçalanacağı bir durum yaratabilirler. Bu devrimin gücü, özellikle binlerden milyonlara çıkarken giderek artan bir etki yaratabilir, öyle ki, bu sistemin örgütlü gücünün ve şiddetinin kilit kurumları içinde -çoğu toplumdaki en ezilenler arasından seçilir- adaletsizliğe ve zulme son vermek için savaşan halk kitleleriyle özdeşleşmeyi seçecek, haksız yere saldırmayı ve halkı bastırmayı reddedecek insanlar mevcuttur.

5. Bütün bunlar, gerçek bir devrimi kazanmak için, toplumda iktidar için bir bütün olarak topyekun savaşmak için geliştirilen stratejik yaklaşımı gerçekleştirmek için en uygun koşulları yaratacaktır. (Bu stratejik yaklaşım **Devrimin Mümkünlüğü Üzerine, Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz?** ve **Gerçek Bir Devrim - Gerçek Bir Kazanma Şansı** açıklamalarımda ortaya konmuştur. Bu belgelere revcom.us web sitesinden ulaşılabilir.

SONUÇ

Böylesi güçlü bir ülkede bile -gerçekten kazanma şansı olacak- bir devrim yapmak için ender rastlanan bir olasılığı değerlendirmenin temeli mevcuttur. ŞAYET, insanları katleden, ruhları boğan bu sistem altında daha fazla yaşamaya dayanamayan artan sayıda insan arasında bunu gerçeğe dönüştürmek için bilimsel temelli bir anlayışın, kararlılığın ve cesaretin mevcut olması gerekiyor.